

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència del M. H. Sr. Ernest Benach i Pascual

DIARI DE SESSIONS

Núm. 12, dilluns 5 d'octubre de 2009, edició amb motiu del Ple de l'experiència

VIII legislatura

**Sessió sobre un futur millor, la pobresa en el context
econòmic actual i la defensa de la qualitat de vida**

ÍNDEX

Intervenció

del M. H. Sr. President del Parlament (p. 3)

Intervenció dels ponents

«Volem un futur millor» (p. 3)

«La pobresa en el context econòmic actual» (p. 4)

«Defensa de la qualitat de vida» (p. 4)

Intervenció dels grups parlamentaris

Sr. Cleries i González, del G. P. de Convergència i Unió (p. 5)

Sr. Casajuana i Pladellorens, del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (p. 6)

Sra. Llansana Rosich, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (p. 7)

Sr. López i Rueda, del G. P. Popular (p. 7)

Sra. Civit Illa, del G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (p. 8)

Sra. De Rivera i Pla, del G. P. Mixt (p. 9)

Intervenció

de la consellera d'Acció Social i Ciutadania (p. 10)

Cloenda

de l'acte a càrrec del Sr. Ernest Benach i Pascual, president del Parlament (p. 11)

La sessió s'obre a les quatre de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la consellera d'Acció Social i Ciutadania, Sra. Carme Capdevila i Palau, i el diputat Sr. Cleries i González, pel G. P. de Convergència i Unió; el diputat Sr. Casajuana i Pladellorens, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; la diputada Sra. Llansana Rosich, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; el diputat Sr. López i Rueda, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; la diputada Sra. Civit Illa, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i la diputada Sra. De Rivera i Pla, pel G. Mixt.

ORDRE DE L'ACTE

1. Intervenció del M. H. Sr. President del Parlament.
2. Intervenció dels ponents.
3. Intervenció dels grups parlamentaris.
4. Intervenció de la consellera d'Acció Social i Ciutadania.
5. Cloenda de l'acte a càrrec del Sr. Ernest Benach i Pascual, president del Parlament.

EL PRESIDENT

Molt bona tarda. Siguin benvingudes i benvinguts al Parlament de Catalunya, i com que anem a començar una sessió plenària ho farem amb tot el rigor i tota la formalitat amb l'expressió que serveix justament per començar un ple del Parlament que és: comença la sessió.

Permetin-me presentar-los, en primer lloc, les persones que m'acompanyen aquí a la taula i que són: l'honorable senyora Carme Capdevila, consellera d'Acció Social i Ciutadania; i els diversos representants dels grups parlamentaris, l'il.lustre senyor Josep Lluís Cleries, que representa el Grup Parlamentari de Convergència i Unió; l'il.lustre senyor Josep Casajuana, que representa el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi; la il.lustre senyora Marina Llansana, que representa el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana Catalunya; l'il.lustre senyor Rafael López, que representa el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya; la il.lustre senyora Mercè Civit, el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i la il.lustre senyora Carmen de Rivera, que representa el Grup Mixt.

Seguim amb l'ordre del dia previst i, el primer punt, precisament és la intervenció dels diferents ponents.

Volem un futur millor

Té la paraula, en primer lloc i en representació del Consell de la Gent Gran de Catalunya, el senyor Màrius Cugat.

EL SR. MÀRIUS CUGAT (representant del Consell de la Gent Gran de Catalunya)

President, consellera, diputades, diputats, membres del Consell de la Gent Gran de Catalunya, senyores i

senyors. Tres anys més grans, però igual d'actius, constatem l'encert del lema del nostre cinquè congrés i de la ponència «Un compromís de futur». Cada dia queda més palès que fou un gran congrés, tot i que encara no és clos, ja que si revisem les conclusions i propostes de tots els realitzats observarem com moltes d'elles són recurrents, perquè d'un congrés al següent no totes s'han aplicat o resolt, però per primera vegada hem sentit dir al nostre Govern que les conclusions d'aquest congrés configuren part del seu full de ruta en temes socials, cívics i de gent gran. Que sigui així en aquesta i posteriors legislatures, ja que efectivament tot no està fet.

A vol d'ocell, sobre les conclusions de la ponència A, veiem les lleis de promoció de l'autonomia i atenció a la dependència i la de serveis socials aprovades, entrebancades sovint en el seu desplegament i finançament, però segurs que arribaran a consolidar-se i ser útils per a tothom sense excepcions.

El mateix respecte a la Llei de prestacions socials de caràcter econòmic. Es va aprovar una primera cartera de serveis bianual i s'està elaborant la segona, amb aportacions del Consell de la Gent Gran de Catalunya, i està en tràmit de debat el Pla estratègic de serveis socials.

Alguns ajuntaments i consells comarcals estan fent una bona tasca en la cobertura del sistema de telealarms, de pisos assistits i d'altres prestacions socials, però també molts tenen dificultats, tant econòmiques com de personal i d'equipaments, per acomplir les seves responsabilitats amb atenció a la dependència.

Són molt positives les noves lleis o projectes en marxa relatius a l'ús del temps, nova ciutadania i igualtat de sexes, i contra la violència masclista, així com tots els treballs que es fan sobre els diversos tipus de maltractament a les persones grans, tot esperant l'aprovació i posada en marxa dels protocols adients, per tal que notaris, policies, sistema judicial, sistema de salut, serveis socials i totes les institucions públiques o privades que hi estan implicades actuïn.

El Departament de Governació està actualitzant, amb una bona audiència prèvia de les parts implicades, el decret de constitució i organització dels equipaments cívics i casals de gent gran, tot aprofitant experiències i estudis coneguts, si bé no contempla el traspàs a les administracions locals ni a la gestió per part dels mateixos usuaris, tal com demana la ponència.

També veiem amb satisfacció com els nostres concitadans comencen a canviar la mirada sobre el nostre sector i ens accepten, com a diferents però no desiguals, i entreveuen l'aprofitament que poden fer dels nostres potencials en el convenciment que Catalunya ha de ser un país per a totes les edats, com demanen les resolucions del congrés.

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha aprovat diversos documents que regulen la millora de la imatge pública de la gent gran, de les persones discapacitades, de les dones, etcètera; però entenem que els mitjans de premsa, ràdio i audiovisuals de titularitat pública haurien d'incrementar l'atenció a les notícies positives de les persones grans, un assumpte sobre el qual el nostre Govern hauria d'intervenir.

Cal que les diferents administracions entenguin i acceptin que els consells consultius o de participació de tota mena, i el Consell de la Gent Gran de Catalunya en particular, no són una figura decorativa, sinó que les seves propostes i recomanacions haurien de ser vinculants un cop constatada la seva viabilitat, com ens demanava les conclusions del congrés. Volem participar en tot, en la vida política, social, econòmica i cultural i en els diferents nivells de l'Administració pública, i poc o res s'ha fet en aquest sentit.

Però, a vol ras, el mapa de Catalunya es veu puntejat per moltes i moltes persones en situació de pobresa i exclusió, i això ens fa molt mal com a persones i com a ciutadans d'un país que no s'ha esforçat prou per acabar amb aquesta xacra tristament mil·lenària. Tot govern té prioritats, però acabar amb aquesta xacra ha de ser un objectiu fonamental i s'hi han d'esmerçar tots els esforços i més, repensar els pressupostos i les seves partides, ajornar allò que no és imprescindible, dotar amb suficiència la Llei de prestacions socials de caràcter econòmic i la Llei de serveis socials per poder dir, i ben aviat, que a Catalunya ningú passa fam ni dorm sense sostre. Catalunya només serà un país de qualitat de debò quan això estigui resolt.

President, consellera, diputats, diputades, amigues i amics, Catalunya ha de ser un país millor i és responsabilitat de tots i totes, i també nostra, aconseguir-ho.

(Aplaudiments.)

EL PRESIDENT

Moltes gràcies, senyor Cugat.

La pobresa en el context econòmic actual

Té la paraula, seguidament, la senyora Montserrat Pastallé per exposar la següent ponència.

LA SRA. MONTSERRAT PASTALLÉ

Bona tarda, senyores i senyors: «La pobresa en el context econòmic actual». Els passos que s'han donat en matèria social i econòmica són importants, però insuficients, hem de denunciar, una vegada més, que la pobresa augmenta en el nostre país i en tots els països del món. Està pendent de resoldre la situació de pobresa econòmica en la qual es troben moltes dones grans que cobren la pensió de viduïtat, i hem de recordar que la quantia de totes les pensions mínimes de l'any 2009 és inferior al llindar la pobresa moderada de Catalunya de l'any 2007.

Les polítiques neoliberals han provocat que, en aquests moments, estiguem patint una de les crisis econòmiques més importants que hem conegut. Aquesta és mundial i afecta tots els països amb major o menor quantia. Entenem que no és fruit dels anomenats cicles econòmics, ha estat originada en bona part pel capital financer, amb els moviments especulatiu sense cap mena de control. Les persones que van invertir els seus estalvis en plans privats de pensions han vist com porten anys

perdent valor. Reconeix l'OCDE que els sistemes públics de pensions són més sòlids, fiables i eficaços davant la crisi que els privats.

Hi ha una gran paradoxa, la nostra societat té la capacitat de produir béns de consum i de servei més grans de tota la nostra història, però la majoria dels ciutadans no tenen els recursos econòmics necessaris per accedir-hi. L'economia no està al servei de les persones, per això ens preguntem: com és que aprofitant la crisi es planteja abaratir el cost de l'acomiadament, un nou marc de les relacions laborals, la reforma del nostre sistema públic de pensions, dient que en el futur no serà viable i, al mateix temps, els empresaris plantegen reduccions a les cotitzacions a la seguretat social?

Aquesta crisi, nosaltres no l'hem provocada, però som nosaltres i les nostres famílies els qui n'estem pagant les conseqüències. A més, hi ha dificultats econòmiques per desenvolupar les noves lleis que reconeixen drets als ciutadans.

Davant d'aquesta situació, plantejem les nostres principals reivindicacions: la defensa del nostre sistema públic de pensions que garanteixi la seva viabilitat en el futur; l'increment de totes les pensions mínimes, perquè de forma gradual cap d'aquestes estiguin per sota del llindar de la pobresa de Catalunya; la resolució de manera urgent de la situació de pobresa econòmica en la qual es troben moltes de les persones grans que cobren la pensió de viduïtat, la gran majoria dones grans; la garantia del desenvolupament de la Llei de prestacions socials de caràcter econòmic; la posada en marxa de l'Observatori de la pobresa de Catalunya i la garantia que el Consell de la Gent Gran de Catalunya hi serà present.

El desenvolupament de les polítiques socials afavoreixen la creació, ocupació i activitat econòmica, per això reivindicuem recursos econòmics per: garantir el desenvolupament de la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, i en la Llei dels serveis socials de Catalunya; impulsar un nou pla d'infraestructures socials, tenint molt en compte l'equilibri territorial.

Finalment, manifestem la necessitat que les administracions públiques tinguin els recursos econòmics suficients per poder desenvolupar les polítiques socials i poder-nos equiparar als països més avançats d'Europa. Per això és necessari reduir el nostre diferencial fiscal respecte d'altres països.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

EL PRESIDENT

Moltes gràcies, senyora Pastallé.

Defensa de la qualitat de vida

Té la paraula seguidament el senyor Joan Manuel Velasco per defensar la ponència «Defensa de la qualitat de vida».

EL SR. JOAN MANUEL VELASCO

Senyor president, senyora consellera, diputades i diputats, companys, companyes. En principi, en plantejar proposar per al proper VI Congrés de la Gent Gran de Catalunya tres línies de política lligades a les conclusions dels congressos nacionals de la gent gran i a les polítiques adreçades a aquest sector: la pobresa i l'exclusió social, la participació de la gent gran i les polítiques de gent gran activa.

Tots aquests temes afecten transversalment les conclusions de les ponències dels cinc congressos realitzats fins ara, entre aquestes, la tercera, la del cinquè congrés, la C, la que ara analitzem: «Per un envelliment digne i responsable», que tractava qüestions que afecten el poder envellir en positiu.

En primer lloc, demanàvem millores de l'atenció sanitària, sense excuses de raons d'edat, una atenció insuficient a la salut incideix negativament en tota la gent gran i propicia l'exclusió social, però més especialment en les persones grans en situació de pobresa.

L'oferta d'equipaments i serveis és indispensable per assolir un envelliment digne per a les persones grans que tenen diferents nivells de pèrdua d'autonomia o estan en perill de perdre-la. Les dificultats en els transports, la falta de generalització de la tarifa reduïda i la insuficient informació respecte a això, suposen problemes per a l'accés al servei, a la participació a la vida activa i, per tant afavoreixen l'exclusió. Això és especialment greu en l'entorn rural.

Tres mesos després de la celebració del cinquè congrés, es va començar a desplegar la Llei per a la promoció de l'autonomia i atenció a les persones en situació de dependència, que a Catalunya queda inclosa en la Lleide serveis socials. L'any passat, el 2008, es va aprovar la Carta de serveis socials 2008-2009, en aquest document moltes de les prestacions són aplicables a la gent gran i responen a la majoria de les nostres demandes. Tanmateix, hi ha moltes mancances, la majoria d'aquestes estan garantides, però d'altres estan subjectes a pressupost i no sempre es disposa del servei d'accés garantit o no hi ha pressupost per als altres. Falten professionals a tots nivells, especialment geriatres.

Valorem l'esforç que s'ha fet a Catalunya en el desenvolupament de la llei que col·loquialment s'anomena Llei de la dependència, però hem de manifestar la nostra inquietud, perquè moltes situacions encara estan pendents.

Confiam en la programació d'augment de places de residències i centres de dia anunciats per la Generalitat de Catalunya que solucioni la situació. Demanem que s'assoleixi l'augment de places previstes al programa territorial, i així s'aconseguirà per al 2012 la cobertura del ràtio del 5 per cent que recomana la Unió Europea, sumant places públiques i privades concertades. En atenció domiciliària, malgrat l'esforç fet, i a causa del baix nivell de cobertura que teníem, encara estem molt per sota dels nivells desitjables.

A més, hi han altres aspectes que considerem que ens ha d'impulsar la regulació de l'exercici del dret a la mort digna, en plena llibertat. L'agitació de les mesures cau-

telars d'incapacitació i nomenament de tutor i curador, en referència al maltractament de les persones grans, cal. Fer campanya de sensibilització en els mitjans de comunicació i establir protocols de prevenció, detecció i intervenció per als serveis socials bàsics i especialitzat pels serveis sanitaris. Seguir molt de prop totes les polítiques que afecten la gent gran, de quatre congressos anteriors no se'n va fer valoració. Ara, abans del sisè, la volem fer, i volem no sols ser escoltats, sinó que demanem rebre respostes.

El nou model de finançament aprovat el mes de juliol passat permet les administracions públiques, en compliment de la legislació vigent, atendre els compromisos contrets d'atenció a les persones en tots els nivells.

Res més, moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

EL PRESIDENT

Moltes gràcies.

Intervenció dels grups parlamentaris

Passaríem ara al següent punt, que és la intervenció dels grups parlamentaris, i té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'il·lustre senyor Josep Lluís Cleries.

EL SR. CLERIES I GONZÀLEZ

Diputats i diputades, senyores i senyors, membres del Consell de la Gent Gran. És una satisfacció retrobar-nos en aquest Parlament amb motiu del Dia Internacional de la Gent Gran, que és un dia per pensar que Catalunya la fem tots i totes, tinguem l'edat que tinguem, tots ens n'hem de sentir protagonistes.

I fer unes constatacions: l'any 90 es feia el Primer Congrés de la Gent Gran, va ser un congrés que va iniciar tot un procés fet amb visió de futur. Ara quan ho mirem en perspectiva ens ho diu ben clar, perquè d'allà va sortir un instrument perquè les polítiques de gent gran fossin des de la participació de la mateixa gent gran.

I també altres constatacions, l'any 2001 es fa un altre pas també important, que va ser la constitució del Consell de la Gent Gran, un consell continuador de la tasca dels consells permanents i dels consells de seguiment dels congressos de la gent gran, instruments de participació.

Però per donar respostes a algunes de les qüestions que ens han plantejat el senyor Cugat, la senyora Pastallé, el senyor Velasco, què cal fer ara? Algunes constatacions també del que cal fer ara. Per una banda, no quedar-nos ja només amb la participació, cal donar un nou pas, participació en la presa de decisions, és el nou pas que cal fer, que la gent gran participi en la presa de decisió. Caldrà fer nous passos en crear nous organismes, cal donar-hi forma.

Cal potenciar el concepte d'autonomia personal, d'autonomia personal en un sentit ampli, per fer el procés al llarg de la vida necessitem que al llarg de tota la nostra

vida puguem viure amb dignitat, i això comença per tenir uns recursos econòmics que ens permetin viure amb aquesta dignitat. Pensions dignes, no depèn d'aquest Parlament, però cal lluitar-hi.

I cal parlar de les coses amb tranquil·litat, sense posar-nos nerviosos, però la setmana passada en el Congrés dels Diputats es podia eliminar el topall per complementar les pensions més baixes de Catalunya a través de la Llei de prestacions. Va ser rebutjat, hi havia dues propostes, i les dues van ser votades en contra. Per tant, un instrument que hi havia, la setmana passada va ser rebutjat. I això cal tenir-ho en compte, cal tenir-ho present. Pensions més justes, però des del Govern de Catalunya també evidentment seguir endavant i poder complementar les pensions pels costos que té la vida a Catalunya.

També amb la Llei de la dependència, que hauria de dir-se més Llei de l'autonomia personal, però ha quedat aquest nom de la dependència. La Llei de l'autonomia personal, també donar instruments a les persones grans perquè puguin estar a casa, no només amb cuidadors familiars, també amb assistents personals. Avui la Llei de la dependència a Catalunya, més ben dit, el mes de juliol, que són les dades que tenim, hi havia 47.000 cuidadors familiars i només 20 assistents personals. Cal, per tant, també per treballar per l'autonomia personal, que hi hagi instruments més moderns, que són els que preveia la llei, el cuidador era l'excepció i s'està convertint en la regla.

També més suport a les famílies i, per exemple, per donar suport a les famílies no tenen sentit coses com que una persona vídua que va a viure amb els seus fills, perdi el complement que dona la Generalitat; o persones que tenen una pensió no contributiva, si van a viure amb la seva família, perden la pensió i han de retornar el que han cobrat en aquest temps. Tot això són coses que hem de millorar. Perquè, si no, podem seguir parlant de pobresa, però el que hem de seguir sobretot és parlant d'aquest viure amb dignitat al llarg de la vida.

Pompeu Fabra, l'any 1947, a Prada, va dir una frase memorable: «Cal no abandonar mai ni la tasca ni l'esperança.» I aquesta tasca de fer una Catalunya més humana, de més qualitat, com se'ns demanava a les ponències, hi estem cridats tots i totes, tinguem l'edat que tinguem, però sobretot per fer aquesta Catalunya de l'esperança en el futur més proper.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

EL PRESIDENT

Té la paraula seguidament, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'il·lustre senyor Josep Casajuana.

EL SR. CASAJUANA I PLADELLORENS

Moltes gràcies, senyor president. Senyora consellera, senyors diputats i diputades, senyors membres del Consell de la Gent Gran de Catalunya, senyores i senyors. Aquí hi ha algunes persones que ja són veteranes en aquestes trobades de la gent gran en el Parlament de

Catalunya. Per mi és la primera vegada, no sé si és pel fet que enguany, doncs, he fet els seixanta anys, i ja m'han posat en la llista del que –crec que amb molt encert– cada vegada es va parlant més de la gent gran.

Em sembla important, en una conjuntura com aquesta, fer referència al fet que em sembla que en el nostre país els darrers anys n'hem tingut exemples, tant a nivell nacional de Catalunya com a nivell estatal, de l'esforç, inclús ara en una situació de crisi econòmica com no s'havia viscut en vuitanta anys, des de la crisi famosa de l'any 1929, hi ha un acord bàsic, perquè el que són les polítiques socials, el que és l'ajuda a les persones que més ho necessiten, i la gent gran en bloc necessiten en general ajuda del conjunt de la societat, dels que són actius, del que estan en una possibilitat de creació de riquesa, perquè no hi hagi una regressió, perquè, malgrat la crisi econòmica, no es facin passes enrere. Jo crec que és el repte, en aquests moments, que una legislació agosarada, que s'ha produït en els darrers anys, la Llei de serveis socials a nivell de Catalunya, la llei –deia el senyor Cleries– popularment coneguda com la Llei de la dependència, amb els seus ritmes, perquè la Llei de dependència, el que se n'ha dit el quart pilar de l'estat del benestar, la mateixa llei ja preveia que per arribar a la plenitud de la seva aplicació, l'horitzó era l'any 2015. Doncs, molt bé, que tinguem tots la prioritat que en aquestes lleis, malgrat, repeteixo, malgrat la crisi no es faci una parada, no hi hagi una regressió, sinó que es tiri endavant.

Tenint en compte un altre factor des del punt de vista econòmic crec que interessant. Per exemple, les persones que estan a casa i que necessiten una atenció, perquè no es poden valdre prou per elles mateixes, a través d'una implementació de la llei és una nova possibilitat de creació de riquesa, que noves persones entrin en el mercat de treball. És a dir, és una inversió social, però també és una inversió de futur, una inversió econòmica. I la societat ha de tenir la lucidesa perquè aquestes lleis es puguin aplicar. A hores d'ara, són ja prop de cent mil persones a Catalunya les que s'estan beneficiant d'aquesta Llei de la dependència. La consellera ens podria explicar el pols fort que s'ha hagut de mantenir per augmentar aquestes dotacions, però finalment crec que, consellera, ho hem aconseguit.

Això és molt important, perquè alhora crearà llocs de treball a Catalunya, persones que fins ara..., sobretot a casa nostra, per l'estructura social del nostre país eren les dones les que habitualment tenien la cura dels malalts, dels infants i de la gent gran, les que tinguin una dedicació pràcticament exclusiva puguin tenir la consideració, no només de persones que treballen, sinó de persones que tenen una ocupació laboral, puguin tenir una contractació, puguin tenir una seguretat social que alhora ajudarà que en el futur reduïm una de les lacres principals de Catalunya, que és quantes dones que han quedat vídues cobren unes pensions injustes, molt baixes, perquè no han tingut la cotització, perquè no han..., han treballat, però no han tingut un contracte. De cara al futur jo crec que se'ns obre una porta per resoldre també una de les grans injustícies del país.

Hi ha un altre aspecte que m'interessaria destacar –president, tinc...?

EL PRESIDENT

Deu segons.

EL SR. CASAJUANA I PLADELLORENS

Deu segons... La gent gran activa. Tinc l'experiència de Terrassa, aquí hi han companys, amb els quals ho hem comentat moltes vegades, i ells són alumnes d'una universitat de la gent gran, és les oportunitats que no s'han tingut a la joventut, poder-les exercir a la vellesa. Crec que això és de justícia que la societat avui dia té prou recursos per donar possibilitats d'aquesta formació permanent a persones que per motius d'una situació injusta, per la guerra, no van tenir l'ocasió en el seu moment. Disculpeu per la retallada.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

EL PRESIDENT

Té la paraula seguidament, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la il·lustre senyora Marina Llansana.

LA SRA. LLANSANA ROSICH

Moltes gràcies, honorable president del Parlament, honorable consellera d'Acció Social i Ciutadania, diputats i diputades, membres del Consell de la Gent Gran, amigues i amics. Hi ha una frase del director de cinema Ingmar Bergman que a mi m'agrada molt i que vostès segur que han sentit en més d'una ocasió. Bergman deia que envellir és com pujar una muntanya, a mesura que avancem les forces minven, però la mirada també es fa més lliure i la visió molt més àmplia i serena. Les tres ponències que avui han vingut a presentar-nos aquí, en aquest hemicicle, tenen precisament aquest valor, el d'oferir-nos una diagnosi serena sobre els principals reptes que té ara mateix, que afronta ara mateix el nostre país en matèria d'acció social. Vindria a ser, per a nosaltres, una mena d'estat de la nació des de la mirada de la gent gran, i això els asseguro que per a nosaltres és enriquidor i els ho agraeixo de tot cor.

En conjunt, les ponències incorporen una diagnosi optimista, deia, sobre els avenços que s'han fet en els darrers anys en matèria de serveis socials, tant a nivell legislatiu, que és la part que ens toca als parlamentaris i parlamentàries, com també des del punt de vista de l'acció de govern. És possible, ho admetem, ho reconeixem, ho veiem que aquests avenços que s'han fet hagin quedat diluïts per altres temes més sorollosos que ocupen els mitjans de comunicació, i també és possible que aquests avenços s'hagin pogut veure diluïts justament pel creixement de població tan gran, l'increment demogràfic que ha viscut el nostre país.

Però aquests avenços han existit, hi han estat, i vostès –el col·lectiu de la gent gran– n'han estat uns dels principals destinataris. No vull dir amb això que haguem de ser cofoistes, hem de defugir sempre el cofoisme, i, a més a més, hem d'admetre que encara ens queden molts reptes per resoldre.

Vostès n'han recordat molts aquí, en prenen nota, i en voldria destacar un d'important, perquè ha aparegut en totes tres ponències i perquè el compartim plenament des del nostre grup parlamentari, que és aquesta necessitat d'acabar amb la xacra de la pobresa i de l'exclusió social, aquesta xacra que afecta sobretot les dones grans que cobren una pensió de viduïtat, tal com ens ho recordava la senyora Pastallé.

Hem constatat també que si aconseguim superar això el nostre país tindrà un espai nacional de benestar. Sovint, quan parlem de la identitat, de la nostra identitat com a nació, de tot allò que uneix els catalans i les catalanes, sovint tendim a pensar només en fets immaterials, en fets no palpables, no tangibles.

I des d'Esquerra, sense renunciar a tots aquests elements no tangibles que són importants, també hi volem afegir aquesta identitat lligada a la qualitat de vida, una identitat que ens distingeixi justament per la capacitat de proporcionar benestar a la nostra gent i que, al mateix temps, reforci la cohesió social del país.

Aquest és el nostre somni, un somni, que com molt bé saben vostès, depèn, en bona mesura, del dret a decidir sobre tot allò que ens afecta i de la possibilitat de gestionar els recursos que generem des d'aquí, des del nostre país.

En la darrera ponència, el senyor Velasco feia referència a la millora del sistema de finançament, i ens reclamava que aquests diners que arribaran, aquests diners que s'han aconseguit serveixin per millorar l'atenció a les persones.

De fet, ha estat per això que els hem reclamat, per això i perquè Catalunya pateix un dèficit fiscal molt greu des de fa molts anys, però justament el reclamaven principalment per això, perquè confiem en la capacitat dels catalans i de les catalanes per gestionar aquí la riquesa que generem aquí i que és una riquesa, uns recursos que ens permetrien millorar molt la qualitat de vida de la nostra gent, de tots els que viuen i treballen a Catalunya, hagin nascut on hagin nascut, hagin nascut a Còrdova o hagin nascut a Matadepera, la gent que és aquí, a casa nostra.

Sé que avui són vostès els que venien a demanar-nos, però des del nostre grup també els volem fer un prec, que segueixin mantenint el seu compromís amb el país, que ens ajudin a guanyar nous espais de llibertat i, sobretot, que des de les entitats en què participen ens ajudin empènyer de valent per tal que aquest país no s'aturi fins aconseguir fer realitat aquests somnis que segur que compartim tots i totes.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

EL PRESIDENT

És el torn del representant del Grup del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor Rafael López.

EL SR. LÓPEZ I RUEDA

Moltes gràcies. Benvinguts, benvingudes, ja saben que és la seva casa el Parlament de Catalunya. Molt honorable president del Parlament, honorable consellera, dono la benvinguda a la secretaria de les Polítiques

Familiars de la Generalitat de Catalunya que sempre ens acompanya en aquestes ocasions. I, per què no dir-ho també, il·lustres –en aquest moment que fan la funció de diputats i diputades– tots i totes.

Abans comentava el senyor Cleries que fa dinou anys del Primer Congrés de la Gent Gran, també aquest any fa cinc anys de la primera trobada, del primer Ple de l'Experiència, amb la qual cosa això vol dir que té futur, i ens encaminem, jo crec, en la bona direcció. S'ha parlat molt de dignitat, jo crec que és la paraula que hem repetit, no només aquest any, no és la primera vegada que vinc, igual que el company socialista, i sempre estem parlant de dignitat, i dignitat és molt important.

Abans feia..., i per descomptat aquí tenim moltes diferències i en parlem, i quan estem al Parlament de Catalunya tots tenim moltes diferències. Jo no comparteixo, segurament, moltes de les paraules que ha fet la diputada d'Esquerra Republicana, però jo crec que hi ha una cosa fonamental, que tots hem d'estar junts, hem de reclamar el que és just per a les polítiques socials, i una cosa poden tenir clara, tots els diputats i diputades d'aquest Parlament tenim la convicció que les polítiques socials no poden pagar la factura de la crisi.

I per què us ho dic? Perquè segurament vosaltres veieu moltes vegades a la televisió com els diputats –i a vegades massa– estem tots els dies en disputes. Però avui, i m'agrada que estigui la senyora consellera amb nosaltres, podem dir que aquest Parlament ha aprovat de forma..., amb tots els diputats, és a dir, amb la totalitat d'aquest Parlament quan hem hagut de demanar més recursos a Madrid perquè es pagui també la Llei de dependència, perquè malgrat estar a l'oposició som molt conscients que la Generalitat no pot estar pagant el 70 per cent de la Llei de dependència i que, per tant, hem d'aconseguir un finançament just també, per a la Llei de la dependència. Amb la qual cosa, un missatge també, si em permeteu, d'optimisme, d'aquest optimisme de dir que quan aquest Parlament, quan hi han reptes de futur importants que afecten, que poden afectar les polítiques socials, aquest Parlament ha sabut i ha d'estar junts.

Una altra cosa això no vol dir que com a diputats que som de l'oposició hem de dir allò que està malament, i vosaltres ho heu fet molt bé a les tres ponències, i jo em rellegia..., perquè jo crec que és de justícia, les ponències dels altres anys. Perquè moltes vegades, a vegades fem ponències i fem papers i mirem el que hi ha, però també a vegades oblidem també allò que vam dir, i aquells reptes que ens vam posar l'any passat, tot just el que vam dir, i parlàvem també de dependència, també en parlava de les necessitats que hi ha.

El que no pot ser, per exemple, que cada cop s'hagi d'esperar més per accedir a una residència, o cada cop s'hagi d'esperar més per accedir a una plaça de centre de dia. Hem de tenir les residències i les places de dia sobre tot el territori. I abans de complir les noves planificacions, hem de complir les planificacions que ens vam fer quatre anys, això és important.

També un missatge. La gent gran no és única, no és una, i això ho vull dir, perquè em sembla un tema important. Uns dels principals problemes –jo llegia

abans de venir la ponència de la senyora Pastallé, i des del punt de vista ideològic no estic d'acord amb l'anàlisi que fa de la crisi econòmica–, però, miri, senyora Pastallé, jo crec que hi ha una cosa en què potser tots podem estar d'acord. Hi ha una crisi molt més important que fa molt temps que existeix, que és la crisi de valors. La crisi de valors en la nostra societat que diu que hi ha una gent gran que és una, única, que aquesta gent gran sobra, aquesta crisi de valors que moltes vegades a la televisió sembla que facin nosa, que quan una persona ja no té el cent per cent de capacitat ja fa nosa, ja no és estèticament presentable. Aquesta crisi de valors és per la qual hem de lluitar.

I hem de dir una cosa, la gent gran no tota té la mateixa necessitat. Hi ha molta gent gran amb setanta anys, amb vuitanta cinc anys... –i jo poso el cas de la meva àvia– que és plenament activa, i que vol fer coses, i que no sempre pot. Aquesta gent gran l'hem de recolzar. Per què? Perquè la seva dignitat és mantenir-se actiu. I hi ha gent gran no pot, el meu avi, quan tenia Alzheimer no podia, i la dignitat del meu avi era que en la meva família, les cuidadores, és cert, les cuidadores de la meva família tinguessin el recolzament necessari.

Per tant, la gent gran és molt plural, la gent gran és molt diversa, però la gent gran, sobretot, perquè abans hem parlat de participar, la gent gran ha de comptar, i aquest és un missatge important, la gent gran ha de comptar.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

EL PRESIDENT

Moltes gràcies. Seguidament, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Mercè Civit.

LA SRA. CIVIT ILLA

Gràcies, senyor president. Senyora consellera, diputats i diputades, benvinguts senyors i senyores del Consell de la Gent Gran al Parlament de Catalunya. En primer lloc, jo el que voldria és agrair-los la feina que han fet i les ponències que ens han portat, perquè per a nosaltres les polítiques públiques, si no és amb la participació de la ciutadania organitzada, no tenen sentit i, per tant, tal com s'ha dit abans, vostès han fet un bon diagnòstic i ens fan unes propostes importants per continuar avançant en tots els drets que té la gent gran al nostre país. Per tant, moltes gràcies per les seves aportacions.

Llegint les seves ponències, a mi hi ha una cosa que m'ha agradat molts, que vostès deien que eren diferents, però no desiguals. I això és una gran realitat, i les dones sempre ho hem estat dient, no?, vull dir que som diferents, però que volem tenir els mateixos drets. I això vol dir que no són guetos, sinó que en les polítiques de la gent gran s'intervé des de tots els àmbits de la societat i des de totes les polítiques públiques. La transversalitat d'aquestes polítiques públiques amb la visió de la gent gran és importantíssima, des de Salut, des d'Habitatge, des de Serveis Socials, majoritàriament evidentment, des

de Governació amb el tema dels casals. Vull dir, la majoria dels departaments del Govern treballen en alguns aspectes que tenen relació amb la gent gran i, per tant, m'ha agradat molt aquesta frase que vostès feien i que, a més, comparteixo totalment.

En segon lloc, a veure, jo quan llegia la ponència sobre economia, la segona, tenia un dubte, no sabia si estava llegint la seva ponència o els documents del nostre grup parlamentari, perquè coincidim al cent per cent amb el diagnòstic que fan sobre la crisi, de com les polítiques lliberals han afectat aquesta crisi i com realment les persones treballadores són les que surten més afectades i es posen davant i en primer terme el tema de la pobresa. Per a nosaltres també és un gran repte en què hem d'avançar.

I, en aquesta ponència, vostès parlen de l'economia al servei de les persones, evidentment, i no les persones al servei de l'economia, aquesta és una altra de les grans frases que he subratllat en groguet, perquè penso que també ha de ser i és un eix central de les polítiques del Govern.

Parlen de les pensions, és cert, és a nivell de l'Estat. És cert que les pensions de viduïtat són les més baixes, però nosaltres parlem de totes les pensions mínimes, que siguin com a mínim el salari mínim interprofessional, perquè també incorporariem, no en aquest sentit les pensions de viduïtat, el que dèiem abans, no?, de les polítiques transversals.

I també parlen de totes les mancances que hi han encara en el desplegament de la Llei de dependència, en el desplegament de la cartera de serveis socials, dels centres de dia, etcètera. Tenen raó, jo crec que des del 2003 s'han fet apostes molt importants, que el pressupost cada vegada ha anat creixent en l'àmbit de polítiques socials, però que encara ens queda molt. I quan ho lliguem amb l'economia, coincideixo, i ho tenia preparat igual que el senyor Casajuana, és que tot això s'ha de desenvolupar per dues qüestions: una i primera, pels drets de la gent gran per tenir aquests serveis i aquestes prestacions; però en segon lloc també, com a element de creació d'ocupació, de crear feina, i sobretot en un moment de crisi i de destrucció de l'ocupació. I el sector públic hi té un paper.

Hi ha qui diu que s'ha de reduir el sector públic, nosaltres creiem que no, que s'ha d'incrementar, almenys perquè s'han de donar més serveis, i com que s'han de donar més serveis ens fa falta un increment del sector públic, perquè aquestes persones que estan treballant en l'àmbit de l'assistència domiciliària, en l'àmbit de les residències, en tots aquests àmbits ho facin també d'una forma digna, amb una estabilitat i amb bons salaris, perquè això el que farà és que tots vostès i tota la gent gran tingui uns millors serveis.

Evidentment, per fer tot això fan falta cèntims, aquí quedaria molt bé que tots ens comprometéssim a fer moltes coses, però segurament s'hauran de donar passos, perquè els governs són com les famílies, tant entra, tant pot sortir. I, per tant, aquí hi ha tres coses: una, les prioritats a l'hora de fer els pressupostos, que recollim, i sobretot prioritats socials. I així ho vàrem acordar a l'acord de l'Entesa els tres partits que donem suport al

Govern; dues, el finançament de Catalunya, i tres els impostos, però els impostos sobretot per als rics i no per als pobres.

Moltes gràcies, pel que han fet i prenem nota de totes les seves aportacions.

(Aplaudiments.)

EL PRESIDENT

En nom del Grup Mixt té la paraula la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

LA SRA. DE RIVERA I PLA

Gràcies, president. Honorable consellera, secretària de Polítiques Familiars, senyors i senyores aquí presents a la sala. Hem escoltat les ponències llegides i defensades de: «Volem un futur millor», «Defensa de la qualitat de vida» i «La pobresa en el context econòmic actual», i en totes aquestes es posa de manifest la preocupació que compartim d'augmentar les prestacions i cobertures socials a Catalunya a fi de millorar la situació de les persones grans, procurar-los una millor qualitat de vida que els permeti envellir dignament.

Es reclama per a tot això una sèrie de mesures. En primer lloc, una més gran oferta d'equipaments i serveis, més places de residència i de centres de dia, i millorar l'atenció domiciliària, l'increment de les pensions mínimes i, en especial, de les pensions de viduïtat, i un augment de recursos per disminuir i eradicar les situacions de pobresa i exclusió social que se'n deriven.

Compartim també que aquestes mesures s'emmarquin en el desenvolupament de la Llei de la dependència, la Llei de serveis socials de Catalunya i la Llei de prestacions socials de caràcter econòmic. Però, tot això, totes aquestes lleis i totes aquestes mesures cal dotar-les dels adequats recursos econòmics. Per això, a Ciutadans pensem que per portar a terme aquestes polítiques s'exigeix que els recursos que aporta el nou model de finançament recentment aprovat es destinin inequívocament a millorar el benestar de les persones grans i se suprimeixin moltes despeses que han demostrat ser innecessàries i que no portaven enlloc.

Tot això exigeix un canvi en les prioritats del Govern de la Generalitat. Cal repensar el pressupost i les seves partides. S'exigeix un veritable pla d'austeritat per retallar la despesa pública, que hauria de contemplar la supressió de moltes despeses sumptuàries que es fan.

També pensem, que de vegades hi ha molta publicitat institucional i que també això, part d'aquesta publicitat, es podria destinar a dotar de més recursos la conselleria de benestar social per posar-los on veritablement cal. Però jo sé que aquest Parlament està compromès amb tot això, i està compromès a aconseguir de dotar amb els mitjans econòmics necessaris per poder fer tot això.

És per això que jo estic molt agraïda i contenta de ser aquí i poder aportar les nostres idees en tot aquest debat.

Moltes gràcies, bona tarda.

(Aplaudiments.)

Intervenció de l'H. Sra. Carme Capdevila, consellera d'Acció Social i Ciutadania

EL PRESIDENT

Té la paraula, seguidament..., fins ara ens han parlat els representants dels grups parlamentaris, ara escoltarem el Govern, i té la paraula l'honorable senyora Carme Capdevila, consellera d'Acció Social i Ciutadania.

LA CONSELLERA D'ACCIÓ SOCIAL I CIUTADANIA
(Sra. Carme Capdevila i Palau)

Molt bona tarda. Molt honorable president del Parlament de Catalunya, secretària de Polítiques Familiars, il·lustres senyores i senyors diputats, amics i amigues del Consell de la Gent Gran de Catalunya, bona tarda.

Tornem a trobar-nos per cinquena vegada per escoltar la vostra veu, perquè les vostres idees, les vostres crítiques, les vostres propostes ens han d'ajudar i ens ajuden a confeccionar uns serveis públics millors i més adaptats a tota la ciutadania. I sobretot ara que estem en una situació, en un temps de crisi on cal que tinguem molt clar quines han de ser les prioritats del Govern de la Generalitat.

He vingut a explicar-vos..., vosaltres heu vingut a explicar-nos les vostres reflexions i jo vull donar-vos compte de l'acció política que hem fet i la que cal fer i la que cal continuar fent.

Per començar, deixeu-me que citi els grans temes que hem impulsat des del Govern de la Generalitat i que ens han permès avançar en drets socials. Hem fet possible l'accés de les classes mitjanes als serveis socials; hem reforçat el tercer sector social amb el Pla de suport al tercer sector; hem fet polítiques d'emancipació per als joves amb l'impuls de la xarxa nacional d'emancipació i les oficines joves; hem impulsat l'acollida de la immigració en català, amb l'aprovació de la Llei d'acollida; hem augmentat els recursos per a la protecció de la infància; hem impulsat polítiques per a l'eradicació de la violència masclista i l'atenció i els serveis a totes les dones.

Però vostès em preguntaran: què fem per a la gent gran? Doncs, passo així a donar compte i a donar resposta a algunes de les qüestions que heu plantejat a les tres ponències que hem escoltat.

En primer lloc, em referiré a la presentada pel senyor Màrius Cugat, que ha parlat de la Llei de serveis socials i de la Llei de la dependència. Precisament, al llarg d'aquest any impulsarem el desplegament de la segona cartera de serveis socials, 2010-2011, per garantir l'atenció social a les persones amb necessitats socials. I, pel que fa a la Llei de la dependència, estem desenvolupant el sistema català de l'autonomia i atenció a la dependència. En aquests moments, i amb data 15 de setembre, s'han fet més de 81.000 PIA, aquests programes individuals d'atenció, i és veritat que hem donat més de 100.000 prestacions perquè a Catalunya hem creat un sistema que fa compatible la prestació d'un servei més una prestació econòmica. I hem doblat el nombre de valoracions respecte a les que es feien l'any passat.

Con sabeu, aquesta llei té un impacte evident pel que fa a la millora de la qualitat de vida de la gent gran amb dependència. Segons ens demostren les dades –i aquí els voldria transmetre el perfil d'usuari o d'usuària que és receptor de les prestacions de la Llei de la dependència– ens està dient en aquests moments que es tracta d'una dona de més de vuitanta anys, que resideix al seu domicili i que té un nivell de dependència de grau tres. I una gran majoria d'aquestes persones rep, és veritat, les atencions d'un cuidador del seu entorn familiar. Per això, per això hem creat la plataforma de suport als cuidadors no professionals, perquè en el país tenim gairebé, dintre de poc arribarem als 50.000 cuidadors d'aquesta mena, una plataforma que té per objectiu oferir cursos de formació als cuidadors no professionals. Crear grups d'ajuda mútua, ajuda domiciliària i assessorament telefònic les 24 hores, 365 dies l'any.

A la ponència de la senyora Montserrat Pastallé s'ha parlat de la pobresa que afecta la gent gran del nostre país i dels maltractaments que pateix aquest col·lectiu, però també de la necessitat de seguir treballant per garantir la viabilitat del sistema públic de pensions.

Què fem des del Departament d'Acció Social i Ciutadania? Doncs, per intentar respondre les demandes en l'àmbit de la lluita contra l'exclusió, i per reduir l'impacte de la crisi que estem vivint en aquests moments, hem impulsat una partida extraordinària de 3 milions i mig d'euros per a urgències socials, per als serveis socials bàsics. Hem creat la taula d'iniciativa social amb tots els agents socials del país per recoordinar l'actuació en l'atenció a les persones més vulnerables davant la crisi. I pel que fa als maltractaments, el servei d'atenció telefònica de l'Oficina de promoció de Drets i Defensa de la Gent Gran, la qual ha hagut d'atendre moltes trucades sobre temes diversos, els he de dir que el 28 per cent d'aquestes trucades han estat per denunciar una situació de maltractament a les persones grans. Un 22 han estat per demanar sol·licituds d'ajuda i un 13 per denunciar restriccions en les visites entre avis i néts. Un altre percentatge ja menor demanava assessorament jurídic o assessorament envers l'habitatge.

Jo vull fer notar aquest important volum de trucades rebudes envers els maltractaments, maltractaments que han estat per una qüestió de negligència o d'abandonament dels familiars molt propers envers les persones grans, o també maltractaments que han estat a causa de l'espoli dut a terme pels mateixos fills o les mateixes filles. Aprofito, des d'aquesta tribuna, per tornar a condemnar, i condemnar de manera enèrgica un altre cop aquest tipus d'abusos envers les persones grans. És intolerable que aquests actes passin en un país avançat i cohesionat com el nostre. Per tot això hem de continuar la feina de la creació i de l'impuls dels protocols de maltractament a la gent gran. Aquesta és una eina bàsica que ens ha d'impedir aquests tipus de conducta, però alhora ens han de servir per generar una bona coordinació entre els diferents àmbits de les polítiques del benestar.

I, per últim, a la demanda de la senyora Pastallé sobre la reforma del sistema públic de pensions, crec que és

imprescindible un treball conjunt entre totes les forces polítiques i agents socials del país, per garantir la seva viabilitat futura i no caure en falses demagògies. Però també hem de continuar insistint al Govern de l'Estat espanyol perquè millori les pensions actuals i les equipari al cost de vida que té el nostre país.

Per la seva banda, el senyor Velasco ha fet referència a la necessitat de millorar els equipaments socio-sanitaris i la cobertura de places residencials i de centre de dia. Per poder fer tot això, el Departament d'Acció Social i Ciutadania, al Govern hem impulsat la programació territorial dels serveis especialitzats, 2009-2012, que ens ha de permetre donar cobertura i atendre les necessitats socials de la població, tota la població, i aproximar aquests serveis a tota la ciutadania, visquin on visquin de Catalunya.

Treballem també perquè els mitjans de comunicació públics donin també una imatge realista i no tòpica de la gent gran. Hem de canviar la nostra visió cap a aquest col·lectiu i molts altres, i combatre sobretot els tòpics que s'han instal·lat a l'entorn de les persones grans.

I hem de deixar de parlar de la gent gran en negatiu i passar a parlar-ne sempre en positiu: parlar d'experiència, parlar d'aprofitament dels recursos i de les habilitats adquirides al llarg de tota una vida. I també parlar de la gran participació cívica que té la nostra gent gran. Hem de seguir fent possible que la vostra veu s'escolti sense cap tipus d'interferència, crec que vosaltres hi teniu molt a dir i ho feu des dels vostres àmbits de participació.

Avui, vull citar la importància que té per Catalunya el Consell de la Gent Gran, un òrgan consultiu que vol ser el lloc on la gent gran del país pugui expressar el seu parer sobre l'acció política del Govern, de fet, jo diria que heu revisat la gran majoria de projectes legislatius que s'han portat en aquest Parlament i que heu fet les vostres aportacions, els vostres suggeriments.

Per acabar, és evident que la pobresa està en una situació bastant cronificada en el nostre país, i que malauradament aquesta pobresa en el nostre país té rostre de dona, de dona gran, de dona vídua, i de dona amb una pensió molt baixa. Des del Govern estem impulsant el nou pla d'acció per a la inclusió social, per a la inclusió i la cohesió social a Catalunya, i la previsió de poder obrir l'observatori de la pobresa, en el qual espero poder comptar amb la col·laboració de tots vostès, un element que ens ha de permetre quantificar i avaluar la pobresa a casa nostra, i poder sobretot ser efectius amb les nostres respostes.

Permeteu-me que vaig acabant. Jo crec que el que ens uneix avui a tots els grups parlamentaris d'aquest mateix Parlament és una voluntat conjunta que volem tots plegats que la nostra gent gran gaudeixi d'un envelliment digne, crec que ho han dit tots els diputats i diputades que m'han precedit. Però jo vull aprofitar aquesta ocasió per donar el tret de sortida per posar en marxa el VI Congrés de la Gent Gran, que com vostès saben acabarà a l'octubre del 2010. Serveixi aquest Ple de l'Experiència per a aquest tret de sortida cap al VI Congrés de la Gent Gran.

Ho heu dit també a les vostres ponències, l'anterior Congrés ha estat el full de ruta de les actuacions i de les

accions del Govern, esperem que el sisè congrés sigui, tanmateix, aquest full de ruta per als propers anys.

Heu de seguir actius, heu de seguir participant, heu de seguir gaudint de les oportunitats, heu de seguir reclamant els serveis i les prestacions que la llei us reconeix, volem gent gran activa, compromesa que aporti el seu granet de sorra, el seu gra de sorra en aquest avenç social i col·lectiu que està experimentant el nostre país.

Amb això, tots en som conscients, vivim temps molt difícils, però joestic segura que amb l'esforç de tots i de totes ens en sortirem

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

EL PRESIDENT

Moltes gràcies, consellera. I si m'ho permeten, unes breus paraules per acabar aquest Ple de l'experiència.

Com bé ha clos en la seva intervenció el senyor Cugat, aconseguir fer de Catalunya un país millor és responsabilitat de tots. Amb responsabilitats diferents, evidentment, però tothom hi té un paper a l'hora de construir el futur de la nostra nació.

Em fa l'efecte que en anteriors plens de l'experiència ja els havia insistit força en aquesta qüestió.

Així, doncs, que abans de cloure el ple, em permetran que remarqui el valor de les seves intervencions.

Les seves han estat paraules ponderades, amb seny, sense deixar d'exigir allò que consideren necessari i assolible per a la nostra societat, però ho fan també sense ignorar les dificultats de la realitat del nostre país.

Una demostració, si m'ho permeten, del valor de l'experiència, que no exclou ni l'entusiasme ni la fermesa en la defensa de les conviccions.

Vull destacar també el fet que hagin posat especial accent en la qüestió de la pobresa i el risc d'exclusió social.

De pobresa, malauradament, ja en patíem en temps de creixement econòmic, encara que resultés invisible a gran part de la nostra societat, que no veia o no volia veure el que és un dels fracassos més grans del món desenvolupat.

Les crisis actuals estan fent del que sovint anomenàvem com a «risc de pobresa» una dura realitat que és cada cop més greu.

Arreu d'Europa, el model de l'estat del benestar s'ha demostrat força eficaç per a frenar, o almenys apaivagar, el cop social de la crisi econòmica.

A casa nostra, tant des de la conselleria com també des de la societat civil catalana, s'està fent un sobreesforç –que cal reconèixer– per donar respostes, però el sobreesforç no es pot eternitzar.

És bo que tots siguem conscients que si bé cal seguir tenint com a prioritat el fet d'oferir respostes socials a la crisi, és tant o més important situar el país en un escenari positiu, que ens permeti recuperar el camí del progrés social i econòmic.

I en aquest sentit, vull recordar que som en un present de crisi financera, de crisi econòmica, de crisi de models productius, de crisi laboral, també de crisi de valors socials, que segurament deu ser la mare d'alguna de les altres crisis.

Però, compte, a l'hora d'encarar aquestes crisis cal ser conscients que a la cantonada n'esperen d'altres, de crisis: crisis com l'energètica, l'alimentària, la mediambiental, crisis que seran de caire global, però que tindran repercussions molt importants al nostre territori i a la nostra quotidianitat.

Hem d'intentar anticipar-nos doncs als possibles escenaris de futur immediat.

Calen grans canvis, amb un ull posat al futur, innovant, revisant maneres de fer, corregint el que no funciona o el que és caduc, i intentant detectar i potenciar allò que encaixa en les noves necessitats del país.

Per fer bé aquest pas endavant, cal debat d'idees, ens cal una societat activa, participativa, que no tingui por a opinar ni a debatre, que no tingui por a impulsar reflexions, a dialogar, a fer sentir la seva veu.

Només amb aquesta energia col·lectiva podrem tirar endavant els canvis i les decisions de país que Catalunya necessita, per a no només resistir a les crisis actuals, sinó sortir-ne ja ben preparats per a les del futur immediat.

I em permetran que els expressi la meua convicció que en aquest diàleg polític i social que la nostra nació necessita mantenir, el Consell de la Gent Gran de Catalunya és una veu imprescindible.

Estic segur que, igual que la consellera, els representants dels diferents grups parlamentaris de la nostra cambra han pres nota de les seves ponències, i no només els han donat resposta avui, sinó que actuaran en conseqüència.

Vull agrair-los la seva participació, però també vull agrair, i sobretot m'adreço a aquells que avui seuen en els escons dels representants del poble de Catalunya, vull agrair-los molt especialment el compromís en la defensa i el treball per la gent gran, però també els dic amb tota la solemnitat, avui, aquí al Parlament, i vostès ja m'entendran, moltes gràcies pel seu compromís amb Catalunya.

Moltes gràcies, s'aixeca la sessió.

(Aplaudiments.)

La sessió s'aixeca a les cinc de la tarda i un minut.